

ressò mont-roigenc

25 ANYS SENSE LA MONTSERRAT LLORENS I MARTÍ

Miquel Anguera, “Beatet”

15-02-2022

La Montserrat Llorens ens deixà el 15 de febrer de 1997, a pocs mesos vista de la seva jubilació. Ella ho estava esperant amb candeletes, perquè ja sabia què faria en arribar-li aquesta nova etapa de la vida: una jubilació que tots els companys de l'AVMR, **Ressò mont-roigenc**, Parròquia, Catequesi, família i un llarg etcètera, estàvem amatents per l'ajut que ens suposaria l'alliberament de la Montserrat en deixar Correus... La Montserrat formava part del paisatge de Mont-roig: se la veia, dia rere dia, amb el seu estimat i inseparable Jaume, pels carrers del nostre poble, quan ens portaven les cartes...

El primer trimestre de 1997 (fa 25 anys), escrivíem en l'editorial de **Ressò mont-roigenc** núm. 61, un monogràfic dedicat a la Montserrat, “in memoriam”. Deia així:

“ La Montserrat no ha escrit cap llibre, ni ha organitzat una efemèrides olímpica, ni ha estat l'autora d'una obra d'art excel·lent, ni... Però això és el que l'ha fet més gran als nostres ulls. El seu ha estat un treball senzill de cada dia, portant a terme les seves idees i creences, sense soroll, sense parar, amb apassionament i tossuderia.

En aquest número monogràfic sobre la Montserrat, que va ser 10 anys presidenta de l'Associació de Veïns Muntanya Roja i 15 anys del Consell de

Redacció del nostre estimat **Ressò mont-roigenc**, només hi volem deixar constància de tots els escrits de comiat dels amics que durant tota la seva vida hem treballat i col·laborat amb ella.

Fins i tot l'espai “l'entrevista” del present “**Ressò**” -la seva darrera col·laboració- l'hem compartit; ella la va començar i nosaltres l'hem acabada.

Aquell “**Ressò**” número 61, va ser i és un senzill i sentit homenatge de la gent que, de tot cor, hem estimat la Montserrat”. **AV Muntanya Roja**.

Us recomanem que torneu a llegir el número 61 de **Ressò mont-roigenc**, dedicat monogràficament a la nostra estimada Montserrat. No recordo pas una revista on tanta gent diversa parli tan bé d'una persona i se li reconegui l'estima pel seu poble i la seva

gent. Fins i tot l'Ajuntament, presidit per l'alcalde Josep M. Aragonès, li dedicà un petit escrit de glosa que acabava dient: **“dones com ella són les que fan poble”**, tot i que la Montserrat va ser força crítica amb la gestió de la Casa de la Vila d'aquells temps. Impressionant! Actualment, no es donaria el cas...

També direm que escriviren diferents textos sobre la seva persona i de comiat la Montserrat Bargalló i Martori, el Grup de Catequistes, el Pare Francesc Boronat des de Los Angeles (EEUU), en Salvador Toda i Mestre del Grup de Catequesi de Confirmació, Mn. Rubió rector de Mont-roig, la Coordinadora d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Meridionals, la Neus Mendoza del Grup Sardanista Local, l'Esther Bargalló

i Bargalló, la Montserrat Solé i Rovira, el Josep Munté i Vilà, Uns amics de Mont-roig, la Magda Guerrero i Mercadé, els companys de Correus, un servidor Miquel Anguera, l'Anton Ramon Martí i Cabré, la Unió de Dones de Mont-roig, el Grup Local de CDC i també publicarem la darrera entrevista que la Montserrat estava fent a la Joana Espasa i Bargalló i que vam haver d'acabar nosaltres.

Ressò 61, en les seves 32 pàgines, també ens publicà un resum biogràfic de la Montserrat, una poesia de “Lletra a Dolors” de Miquel Martí i Pol i l'agraïment de la família Grifoll – Llorens a totes les persones que van conèixer, conviure i compartir molta part de la seva vida amb la Montserrat.

Si em permeteu, m'agradaria reproduir la lletra de la cançó que vaig dedicar a la Montserrat i que, amb el nostre fill Guillem vam compondre la música i en vam fer una cançó el 1997 i que estrenàrem en l'homenatge a la Montserrat, a l'Església Vella, el diumenge 6 d'abril, davant 250 persones. Diu així:

CARTA AL CEL

**Avui, Montserrat, carta al cel jo t'he escrit,
sense segell, amb el cor, jo t'he vist
quan pel poble lluitaves tenaç...**

**Quantes cartes, quants amics hauràs deixat,
celatge nou que ens porta el teu estel,
quan l'anella clou, recordarem,
el llarg camí del teu anhel...**

**Tants records viscuts ensems se'm fan presents,
al llarg dels anys un arbre has arrelat,
dol saber-te lluny d'aquí, sense retorn,
m'angoixa molt tenir-te absent...**

**Un vell Mont-roig proclama tristament
que el teu adeu fa créixer una buidor,
i és en el vent del teu preuat record,
que encara espero, amatent, el teu retorn !**

Recordo, també, que vam publicar 130 números més de Ressò 61, perquè així ens ho van sol·licitar diverses persones de Mont-roig. Exemplars que es van exhaurir en una sola setmana.

Sincerament, mirant l'actual panorama polític i social que estem vivint, goso pensar i vull dir, en veu alta, que ens falta molta més gent com la Montserrat Llorens, Lluís M. Xirinacs, Muriel Casals, Pere Casaldàliga i un llarg etcètera.

Dissortadament, les millors i els millors ens deixen massa aviat, mentre els altres restem. Montserrat, que l'estel des d'on siguis ens guii cap a un món millor. T'estimem!!